



Start

Shabakeh



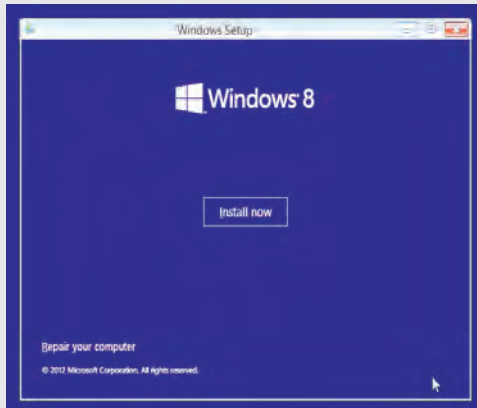
# پنجره هشتم؛ دوران گذار

مروری کوتاه بر ویژگی‌ها و قابلیت‌های سیستم عامل ویندوز ۸

«احمد شریف پور»

ویندوز ۸ برای مایکروسافت یک اجبار است. مایکروسافت برای بقا در بازاری که مشتریانش روزه‌روز از دستگاه‌های حجیم و غیر قابل حمل PC به سمت تجهیزات قابل حمل می‌برند، مجبور بود به سیستم عامل جدیدی روی بیاورد که روی تمام دستگاه‌ها تجربه یکسانی را برای کاربر به همراه داشته باشد. از سوی دیگر، بخش عظیمی از مشتریان مایکروسافت شرکت‌ها و کسب‌وکارهایی هستند که ویژگی اصلی‌شان مقاومت در برابر تغییر است و نمی‌توانند یا نمی‌خواهند با سیستم دست‌نماپ سنتی خود محافظی کنند. به همین دلیل، مایکروسافت با طراحی و عرضه ویندوز ۸ در واقع سیستم عامل «دوران گذار» را معرفی می‌کند. سیستم عاملی که رابط لمسی جدید و کاشی‌های رنگارنگ جذاب، پوسته بیرونی آن را تشکیل می‌دهند و در عین حال هنوز نتوانسته (یا نخواسته) است که پیوندهایش را با ریشه‌های دست‌نماپ که بیش از بیست سال قدمت دارند، بگسلد. اما به نظر می‌رسد که این آخرین باری است که کاربران می‌توانند تجربه اصیل رابط کاربری کامپیوترهای شخصی را در کنار سیستم لمسی و رنگارنگ جدید یک جا ببینند. آن‌چه در ادامه از نظرتان می‌گذرد، ترکیبی است از بررسی و تحلیل‌هایی که در نشریات معتبر خارجی در باره ویندوز ۸ آورده شده به همراه تجربیاتی که ما از کار کردن چندین هفته‌ای با این نسخه جدید ویندوز داشته‌ایم.

## نصب



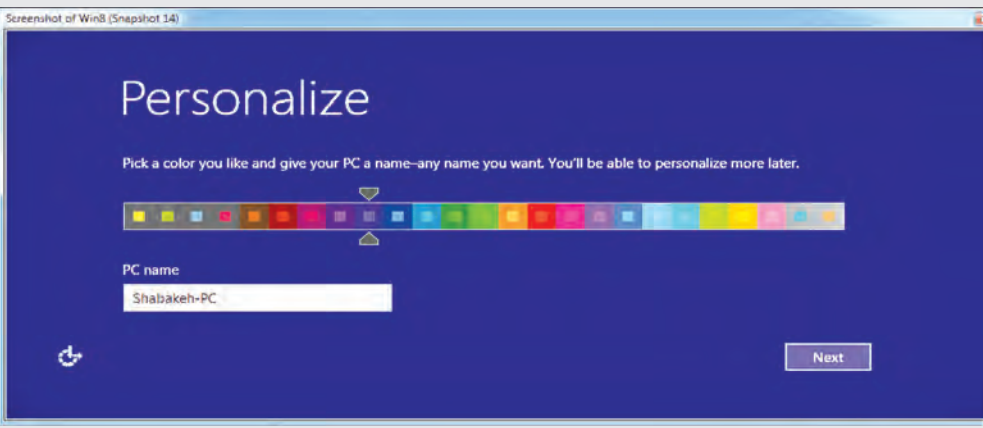
برای نصب ویندوز ۸ به سخت‌افزار چندین قدرتمندی نیاز نیست. در واقع هر سیستمی که توانایی اجرای ویندوز ۷ را داشته باشد، به سادگی از عهده اجرای ویندوز ۸ نیز بر خواهد آمد. آنچه مایکروسافت به عنوان سخت‌افزار مورد نیاز معرفی کرده است، پردازنده‌ای با سرعت یک گیگاهرتز یا بیشتر است که به یک گیگابایت (برای نسخه ۳۲ بیتی) یا ۲ گیگابایت (برای نسخه ۶۴ بیتی) رم مجهز باشد. میزان فضای هارد دیسک مورد نیاز برای نصب نسخه ۳۲ بیتی، ۱۶ گیگابایت و برای نسخه ۶۴ بیتی، ۲۰ گیگابایت پیش‌بینی شده است. همچنین سخت‌افزار گرافیکی باید از DirectX 9.0 و WDDM 1.0 پشتیبانی کند. به عبارت ساده‌تر، اگر عمر سیستم شما کمتر از ۵ یا ۶ سال باشد، باید به سادگی بتواند از پس اجرای ویندوز ۸ بر آید.

ویندوز ۸ یکی از ساده‌ترین و سراسرترین نصب‌های ویندوز را دارد. البته این برنامه نصب چندین هم جدید نیست! در واقع ویندوز ۸ از همان برنامه نصب نسخه هفتم استفاده می‌کند. راه‌اندازی سیستم با دیسک نصب ویندوز، انتخاب گزینه نصب، تنظیم زبان، انتخاب نوع ویندوز، پذیرفتن موافقت‌نامه کاربر نهایی و تعیین محل نصب ویندوز، مواردی شبیه تمام نسخه‌های قبلی ویندوز هستند. حتی قاب پنجره‌ها، دکمه‌های کنترلی و... هنوز به سبک مترو در نیامده‌اند و با گرافیک و ظاهر درخشانده و سه‌بعدی Aero دیده می‌شوند. تنها نشانه ساده‌سازی‌های رابط کاربری (که بعد از نصب شاهد آن خواهیم بود)، پس‌زمینه آبی تیره‌ای است که مایکروسافت برای برنامه نصب انتخاب کرده و بیش از Modern UI یا همان مترو یادآور دوران نصب ویندوز ۹۵ و ۹۸ است!



تنها دو نکته در فرآیند نصب با نسخه‌های پیشین متفاوت خواهد بود. نخست این که وارد کردن شماره سریال ویندوز اجباری است و نمی‌توان مانند نسخه‌های قبلی، وارد کردن آن را سه بعد از نصب موکول کرد. در واقع نسخه‌ای از ویندوز که نصب خواهد شد، براساس این شماره سریال تعیین می‌شود. نکته دیگر این که در کنار کادر ورود شماره سریال دکمه‌ای وجود دارد که می‌تواند صفحه کلید لمسی ویندوز را برای وارد کردن شماره سریال احضار کند.

پس از طی مراحل معمول کپی کردن فایل‌ها روی دیسک مقصد، پنجره‌ای تیره رنگ و ساده به نمایش در می‌آید که تنها عناصر موجود در کنار لوگوی آن متنی با فونت درشت است که مراحل مختلف کار را به کاربر اعلام می‌کند و نقطه‌های متحرکی که دیگر به امضای مایکروسافت در ویندوز و سرویس‌های وبی تبدیل شده‌اند. پس از این که نوشته روی صفحه اعلام کرد که تا چند لحظه دیگر سیستم قابل استفاده خواهد بود، کاربر تنها ۵ صفحه دیگر تا کار با ویندوز ۸ فاصله خواهد داشت. در این صفحات، عملیات مربوط به انتخاب نام سیستم و تم رنگی، معرفی حساب کاربری مایکروسافت (یا تعریف حساب کاربری محلی)، تنظیمات امنیتی و گزینه‌های مختلف به روزرسانی و همچنین نحوه اشتراک گذاری اطلاعات و محتوای دیجیتال انجام شده و کاربر بالاخره می‌تواند ظاهر جدید ویندوز را به چشم ببیند.



”

هر سیستمی که توانایی اجرای ویندوز ۷ را داشته باشد، به سادگی از عهده اجرای ویندوز ۸ نیز بر خواهد آمد.

“



## مترو؛ فلسفه بهتر بودن

داستان رابط کاربری مترو، خود می تواند به تنهایی دستمای نوشتن چندین صفحه بر رسی و تحلیل باشد. مایکروسافت به واسطه یک بی دقتی کوچک در انتخاب نام تجاری و به واسطه بروز مشکل با یکی از شرکت های اروپایی مجبور شده است کاشی های رنگارنگ پوسته جدید ویندوز را Modern UI بنامد، اما ما در این نوشتار (و به احتمال برای همیشه) آن ها را با نام مترو خواهیم شناخت. مترو رویکرد جدید مایکروسافت به دوران Post-PC است. اگر چه مایکروسافت بسیار پیش تر از سایر شرکت ها به رابط های کاربری لمسی روی آورده بود، اما همیشه راه حل ها و رویکردها پیش قلم محور بودند. در نتیجه باتوجه روزافزون کاربران به ابزار های لمسی، اما از نوعی که اپل «رابط طبیعی» می نامید، جایگاه سیستم عامل مایکروسافت در میان تلفن های هوشمند و تبلت ها به شدت تنزل کرده بود.

از سوی دیگر سروصدای رقابت میان اپل، گوگل، موتورولا، سامسونگ و سایر شرکت های مطرح در حوزه سخت افزار و نرم افزار های تجهیزات دیجیتال قابل حمل، نشان می داد که هر شرکتی که بخواهد وارد عرصه این رقابت شود، باید بتواند غیر از روش معمول چیدن ردیف های آیکون ها (فارغ از گرد بودن یا نبودن لبه آن ها) شیوه ای تازه و ایده ای بکر برای سیستم عامل های تجهیزات قابل حمل عرضه کند.

مایکروسافت با چنین پیش زمینه ای و با الهام از یک سبک طراحی تابلوهای راهنمای مسیر در سوئیس، به ایده کاشی های زنده یا همان مترو رسید. شرکتی که پیش از این حتی نمی توانست توسعه دهندگان سیستم عامل موبایل و سیستم عامل دسکتاپش را برای گفت و گو بر سر یک میز حاضر کند، شرکتی که هر یک از نرم افزارهایش «زبان طراحی» خاص خود را داشتند، در سرایش سقوط توانست یک بار دیگر تمام نیروهایش را در یک جبهه جمع کرده و به محصولی دست یابد که تنها تغییری در طراحی محسوب نمی شد، بلکه رویکرد فلسفی نوینی را هم به نمایش می گذاشت. ترکیبی از کمینه گرایی (مینی مالیسم)، شکل های بدون پیرایش، تایپوگرافی و رنگ های شاد و زنده، اصول اساسی زبان بصری جدیدی را تعریف می کنند که در طراحی رابط کاربری ویندوز ۸، ویندوز فون، اکس باکس و فروشگاه Zune به کار رفته است. جالب این که دست اندر کاران مایکروسافت می گویند که برخلاف تصور غالب، قضیه با بیدار شدن ناگهانی غول ردموند و تلاش برای فرار از سرایشی سقوط آغاز نشده است! آن ها می گویند داستان تنها تغییری اساسی است که در نگرش طراحان مایکروسافت در بخش های مختلف به وجود آمده است. طراحان مایکروسافت اکنون می خواهند «بهتر باشند» و این بهتر بودن، شاید کنایه ای به رقیب دیرین شان باشد که زمانی مایکروسافت را به واسطه نداشتن خلاقیت مسخره می کرد. اما خوب باید، این رابط و این زبان بصری جدید، بیش از هر چیز ابزار های لمسی را هدف گرفته است و به نوعی نشانه پذیرفتن دوران Post-PC به شمار می رود. این حس که به عرصه تبلت های مایکروسافتی سرفیس تقویت شد، با اندکی کار با ویندوز ۸ به یقین تبدیل می شود. محدود شدن اسکرول به جهت افقی، کاشی های بزرگی که لمس اشتباه آن ها حتی با بزرگ ترین انگشت ها هم غیر ممکن است و کاشی های زنده ای که بدون نیاز به اجرا شدن برنامه ای یا اشغال کردن تمام صفحه نمایش آخرین اخبار و اطلاعات و تغییرات را در برابر چشمان کاربر مجسم می کنند، همه و همه بیش از آن که روی صفحه های عرض کامپیوتر های شخصی و در کنار ابزار های دقیقی چون ماوس مفید باشند، در ترکیب با صفحات کوچک ابزار های قابل حمل و ابزار اشاره نیمه دقیقی چون انگشت می توانند ارزش واقعی خود را به اثبات برسانند.

دغدغه دیگر مایکروسافت ترکیب پلتفرم دسکتاپ و محصولات قابل حمل است که با استفاده از مترو در ویندوز ۸ و به کار بردن کرنل ویندوز ۸ در نسخه موبایل همین سیستم عامل، تقریباً راه حل خود را یافته است. اگر چه این راه حل ممکن است برای کاربران عصر جدید Post-PC بسیار جذاب و چشم نواز باشد، برای کاربران قدیمی اکتیو عظیم در کارایی و شبیهی تند در منحنی سازگاری را به همراه آورده است. اما این نارضایتی (شاید زود هنگام) کاربران بهایی است که مایکروسافت باید برای یکپارچه کردن پلتفرم هایش بپردازد تا بتواند از مزایای سیستم یکپارچه توسعه، مدیریت امنیتی، کنترل کیفیت و کسب درآمد از فروشگاه های اختصاصی بهره مند شود. واقعیت این است که این پوسته رنگارنگ، با وجود جذابیت، هنوز «نیمه کاره» است. اگر کسی بخواهد از این سیستم عامل «ساده شده» اندکی فراتر رود یا به تنظیمی ریز تر و جزئی تر نیاز داشته باشد، حتماً با در دسر روبه رو خواهد شد. عادت کردن به حالت تمام صفحه و تک برنامه ای مترو و اسکرول کردن های افقی (به جای عمودی) برای کسانی که سال های کار کردن با کامپیوترشان از تعداد انگشتان یک دست بیشتر باشد، بسیار دشوار خواهد بود. عجیب تر این که برای عاشقان دسکتاپ هیچ راهی وجود ندارد تا سیستم را مجبور کنند که پس از ورود به سیستم، مستقیماً به صفحه دسکتاپ برود.



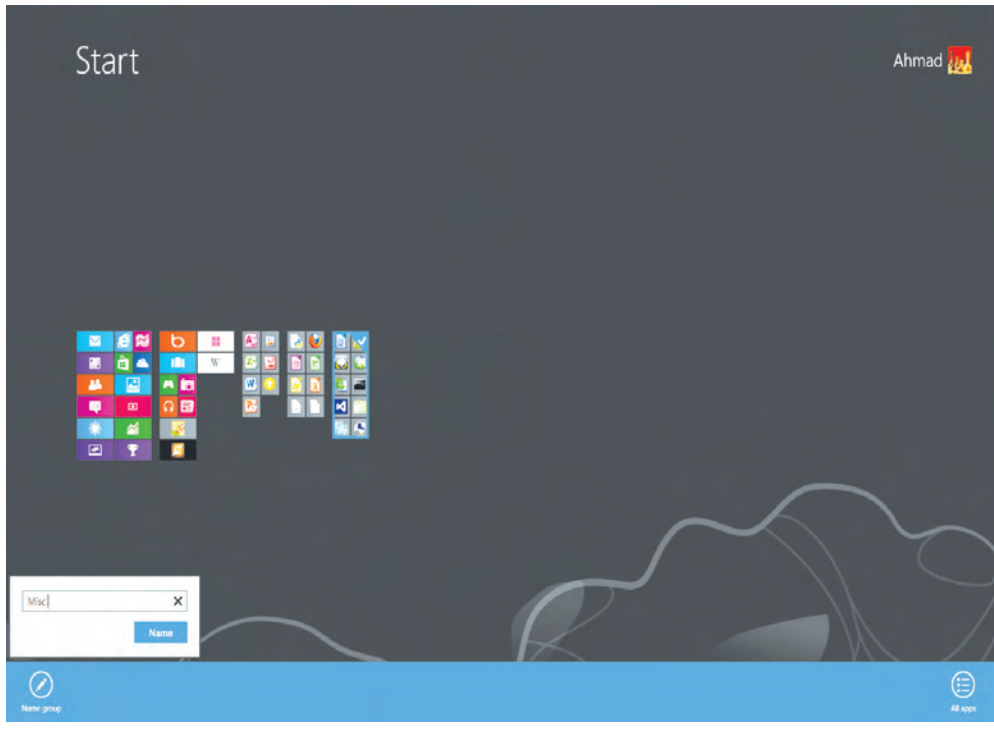
”  
**ترکیبی از  
 کمینه گرایی  
 (مینی مالیسم)،  
 شکل های  
 بدون پیرایش،  
 تایپوگرافی و  
 رنگ های شاد  
 و زنده، اصول  
 اساسی زبان بصری  
 جدیدی را تعریف  
 می کنند که  
 Modern UI  
 نامیده می شود.**

“

## شروع تازه!

کاربران کهنه کار می توانند مترو را به چشم یک منوی استارت جدید ببینند. منوی استارتی که از یک سو در بدو ورود به اجبار دیده می شود و از سوی دیگر به شدت در هم ریخته است. هر چند کاشی های زنده ای که مدام محتوا و ظاهر خود را به روز می کنند، می توانند کاربر را تا مدتی سرگرم نگاه دارند.

کاشی ها در قالب ستون هایی سامان دهی می شوند و اندازه آن ها یکی از دو سایز کوچک (مربعی) یا بزرگ (مستطیلی) خواهد بود. گرچه می توان این ستون ها را نام گذاری کرد، اما شیوه انجام این کار چندان سراسر است نیست. کاربر ابتدا باید با کمی دقت دکمه ای با علامت منفی را در گوشه پایین سمت راست صفحه نمایش یافته و با کلیک آن به حالت زوم شده صفحه استارت برود. سپس روی ستون مورد نظر راست کلیک کرده و از نوار گزینه هایی که در پایین ظاهر می شود، گزینه تغییر نام ستون را انتخاب کند.



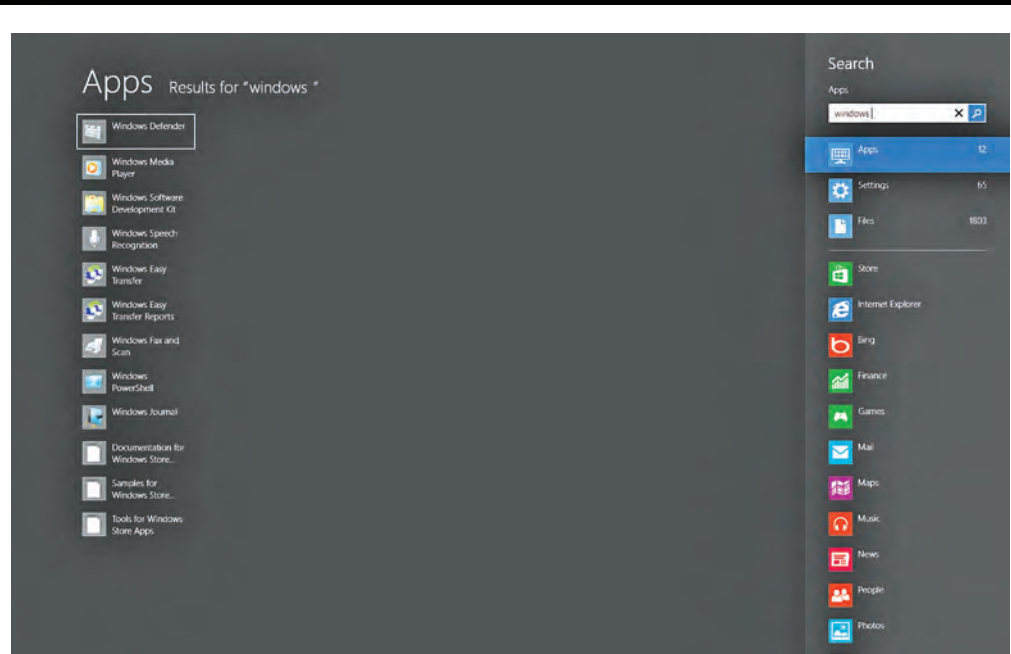
”

کاربران کهنه کار می توانند مترو را به چشم منوی استارت جدیدی ببینند که در بدو ورود به اجبار دیده می شود و به شدت در هم ریخته است.

“

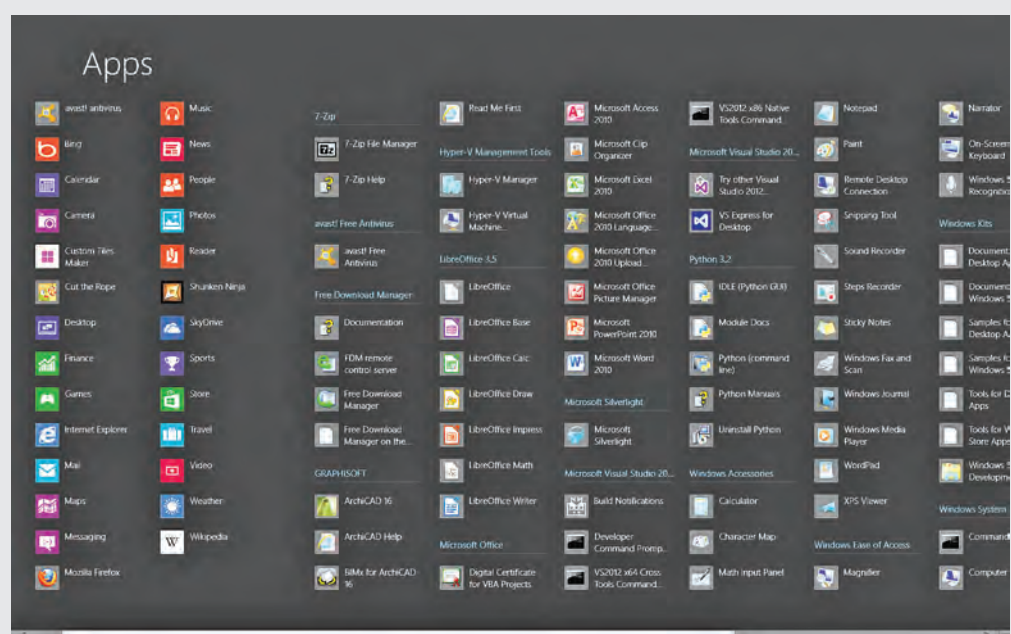


این نوار گزینه ها یا Option Bar با کلیک راست روی کاشی های مترو یا در محیط برنامه های مختلف ظاهر می شود و در محیطی که قرار است در نسخه های بعدی تمام لمسی باشد، حکم منوی کلیک راست را خواهد داشت. مایکروسافت لبه های صفحه نمایش را به مناطقی حساس و پر کاربرد در محیط مترو تبدیل کرده است. لمس لبه سمت راست یا بردن ماوس به آن منطقه نوار Charms را برای تنظیم برخی گزینه ها، به اشتراک گذاری محتوا جست و جو یا کنترل دستگاه های جانبی، ظاهر می کند. گوشه سمت چپ بالا (App Selector) برنامه های باز را نشان داده و امکان جابه جایی میان آن ها یا بستن شان را فراهم می کند. بله درست حدس زده اید! در ویندوز ۸ راهی ساده برای «بستن» یک برنامه وجود ندارد. برنامه ها تنها از صفحه نمایش جمع می شوند، اما در پس زمینه در حال اجرا باقی خواهند ماند!



”  
**مایکروسافت در این نسخه از ویندوز سیستم جست و جو و ایندکس کردن ویندوز ۷ را چندین پله ارتقا داده است و جست و جو نه تنها مانند گذشته بر نامه ها و فایل ها بلکه حتی داخل بر نامه های مانند Store را نیز می گردد.**

کاربر می تواند بر نامه ها یا پوشه هایی را به صفحه استارت سنجاق یا pin کند، اما سنجاق کردن فایل های پر کاربرد به صفحه استارت ممکن نیست. از سوی دیگر، هر گاه بر نامه ای را نصب می کنید، تمام آیکون های بر نامه که در نسخه های قبلی در زیر شاخه ای با نام بر نامه به منوی استارت اضافه می شدند، اکنون در ستونی بدون نام به محیط مترو افزوده می شوند. در این حالت یا کاربر باید به صورت دستی آن ها را یک به یک حذف کند یا با در دسر اسکرول افقی یک لیست طولانی از کاشی ها سر کند. نکته مثبت این محیط قابلیت جست و جوی آن است. در هنگام نمایش صفحه استارت کافی است کاربر چیزی را تایپ کند تا جست و جو برای یافتن آن آغاز شود. مایکروسافت در این نسخه از ویندوز، سیستم جست و جو و ایندکس کردن ویندوز ۷ را چندین پله ارتقا داده است و جست و جو نه تنها مانند گذشته بر نامه ها و فایل ها را می یابد، بلکه حتی می تواند داخل بر نامه هایی مانند Store را نیز بگردد.



قابلیت دیگری که بر خلاف تمام سیستم عامل های لمسی فعلی در محیط مترو ویندوز ۸ پیش بینی شده است، حالت All Apps است که به کمک آن می توان تمام بر نامه های نصب شده روی سیستم را در اندازه آیکون ها و به صورت طبقه بندی شده مشاهده کرد.



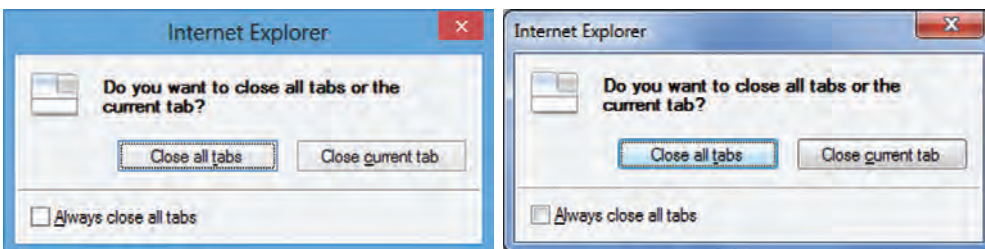
این «نیمه کاره» ماندن که پیش تر به آن اشاره کردیم نه تنها در پیاده سازی محیط مترو دیده می شود، بلکه در برنامه های پیش فرض این محیط نیز خود را نشان شده است. برنامه People که جایگزین Contacts شده است، سعی می کند تمام مخاطبان کاربر را از هر سایتی که در آن حساب کاربری دارد؛ از مایکروسافت و گوگل گرفته تا شبکه های اجتماعی و حتی LinkedIn یک جا جمع کند. اما وقتی همه این کارها انجام شد، کاربر با لیستی طولانی از مخاطبان روبه رو خواهد شد که باز هم باید با اسکرول افقی پیمایش شوند و هیچ راهی برای مرتب کردن آن ها بر اساس سر ویسی که از آن آمده اند یا گزینه ای برای یافتن موارد تکراری وجود نخواهد داشت. جست و جو در مخاطبان از طریق همان فرم جست و جوی کل محیط مترو انجام می شود و برای یافتن یک فرد خاص به اسکرول ها و کلیک های اضافی نیاز خواهد بود.

کار با برنامه SkyDrive به نظر سخت تر از کار با محیط وبی این سرویس است. برنامه Video پیش از این که به محتویات سیستم کاربر متصل باشد، به فروشگاه مایکروسافت متصل است. باز کردن یک فایل ویدیویی از روی هارد دیسک از طریق این برنامه، در عمل ارزش در دسری را که باید تحمل شود، ندارد. برنامه اخبار گر چه جذاب است، هنوز افقی بوده و عادت کردن به آن دشوار است. برنامه Mail نیز به رغم این که می تواند با تمام سرویس دهنده های ایمیل ارتباط برقرار کند، برای شروع کار حتماً باید ابتدا به حساب کاربری هات میل یا اوت لوک متصل شود. در غیر این صورت اصلاً کار نخواهد کرد. داشتن حساب کاربری مایکروسافت در این نسخه از ویندوز درست مشابه Apple ID برای کاربران مک، امری الزامی است و بدون آن بسیاری از قابلیت های سیستم در دسترس نخواهد بود. با همه این ایرادها، به نظر می رسد که اگر کاربر بتواند از آرایشی با حداقل دو مانیتور استفاده کند، با کنار هم قرار دادن محیط مترو و رابط سنتی دسکتاپ می تواند بهترین های هر دو دنیا را در برابر خود داشته باشد. اگر چه در این حالت هم هنوز تار سیدن به کارایی قابل قبول و عالی راه زیادی باقی مانده است؛ مثلاً مترو ویژگی تک برنامه ای خود را حفظ می کند. اگر کاربر در حال انجام یک بازی در یک مانیتور باشد و روی کاشی های نمایش داده شده در مانیتور دیگر کلیک کند، بازی Minimize می شود و برنامه مترویی جای آن را می گیرد!

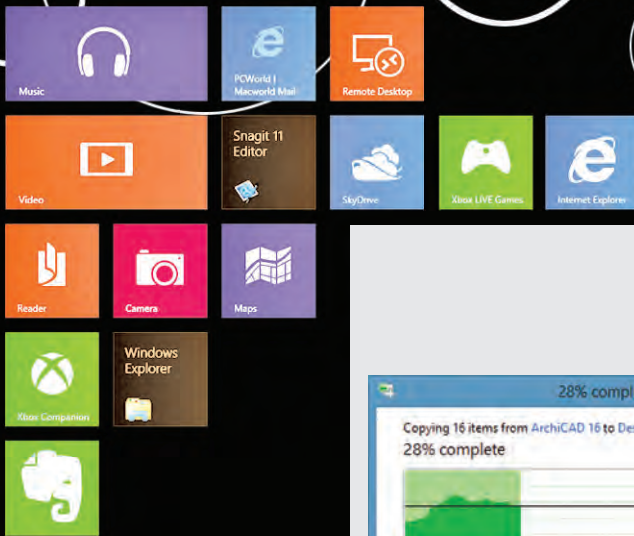
### آن روی سکه

مایکروسافت در این نسخه از ویندوز نه تنها از تباط با دسکتاپ راه به کلی قطع نکرده است بلکه بسیاری از قابلیت ها و عملکردهای این محیط سنتی و دوست داشتنی را بهبود بخشیده است. زمان بوت و خاموش شدن ویندوز از تمام نسخه های دیگر ویندوز کمتر است. سیستم سریع تر به حالت آماده به کار در می آید و بسیار سریع تر هم خاموش می شود. البته شیوه خاموش کردن دستگاه در حالت عادی چندین سراسر نیست. کاربر باید نوار Charms را با کلیک یا لمس لبه سمت راست فعال کند. سپس گزینه Settings را کلیک کرده و از گزینه های ظاهر شده Power را انتخاب کند و تازه از منوی Power بتواند به گزینه های Restart، Shutdown و... دسترسی داشته باشد. نکته ای که هم زمان با باز کردن نخستین پنجره در محیط دسکتاپ ویندوز توجه کاربر را جلب خواهد کرد، ساده شدن ظاهر پنجره ها و دکمه ها است. ویندوز تمام جلوه های ویژه و زرق و برق های پوسته Aero را که از بیست ظاهر شده و در ویندوز ۷ به تکامل رسیدند، حذف کرده است و پنجره ها را با نواری ساده و یکدست با گوشه هایی تیز و دکمه هایی کاملاً مستطیلی، بدون ظاهر سه بعدی همراه کرده است. نکته ای که در مرحله نخست، کارایی ویندوز روی سیستم های ضعیف تر را بهبود می بخشد و در مرحله بعدی با ظاهر ساده و بی پیرایش مترو سازگار تر است. دست اندر کاران تیم طراحی مایکروسافت ادعا می کنند که برای جلوگیری از گیج شدن کاربران، دسکتاپ ویندوز ۸ تا حد امکان با ویندوز ۷ سازگار است. جالب تر این که ادعا کرده اند یکی از اهداف این طراحی این بوده که حواس کاربر را از ظاهر برنامه ها به محتوای آن ها معطوف کنند!

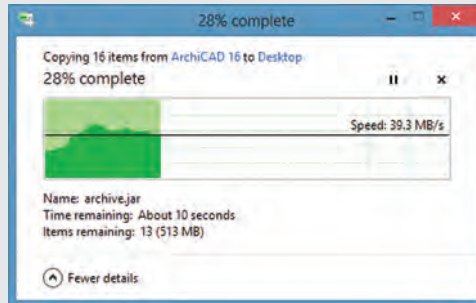
موضوعی که فلسفه وجودی افکت های ویندوزهای قبلی را به کل زیر سؤال برده و کاربر را به این فکر وامی دارد که آیا این جلوه های سه بعدی و شفافیت ها و افلازم بودند، یا تنها دلیل وجودشان به رخ کشیدن جلوه های ویژه و توانایی برنامه نویسان یک پلتفرم در برابر هم تان شان در پلتفرم های دیگر بوده است؟



”  
مایکروسافت در ویندوز ۸ نه تنها از تباط با دسکتاپ راه به کلی قطع کرده، بلکه بسیاری از قابلیت ها و عملکردهای این محیط سنتی و دوست داشتنی را نیز بهبود بخشیده است.  
“



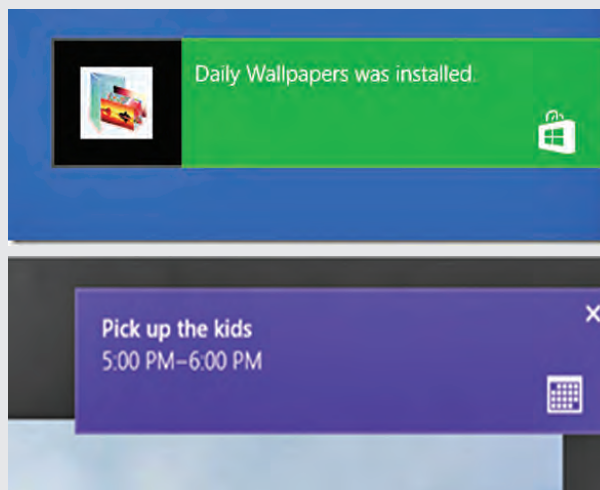
موضوع دیگر این که برنامه امنیتی Windows Defender روند تکامل خود را به خوبی طی کرده است و حداقل امنیت لازم را برای شروع کار با سیستم فراهم می آورد. این برنامه که اکنون به عنوان یک ضد ویروس هم کار می کند، نیاز کاربران عادی را به نصب برنامه های ضد ویروس دیگر شرکت ها از بین می برد. اما به یقین، این محصول تازه کار به هیچ عنوان نمی تواند جای محصولات امنیتی قدرتمند حاضر در بازار را بگیرد. حضور این برنامه ضد ویروس که فایل ها را به صورت بی درنگ و در حین دسترسی بررسی می کند، باعث شده است که فرآیند کپی کردن فایل ها در ویندوز 8 اندکی نسبت به نسخه های قبلی کندتر شود، اما امکانات جدیدی که پنجره کپی فراهم کرده است، چشم پوشی از این تأخیر را بسیار ساده می کند. در پنجره جدید کپی فایل ها، علاوه بر گرافیک که سرعت انتقال فایل را نمایش می دهد دکمه هایی برای لغو عملیات یا تعلیق موقت آن نیز تعبیه شده است که در عمل استفاده از برنامه های جانبی نظیر TeraCopy را بی معنی خواهد کرد.



”

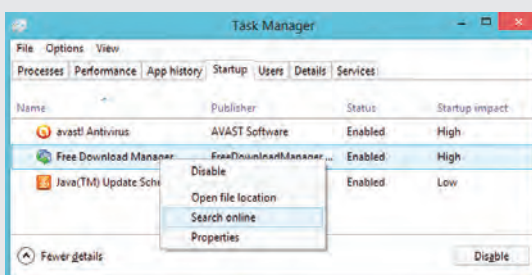
ابزار TaskManager در ویندوز 8 می تواند تاریخچه میزان مصرف منابع توسط برنامه های مختلف را به نمایش در آورد.

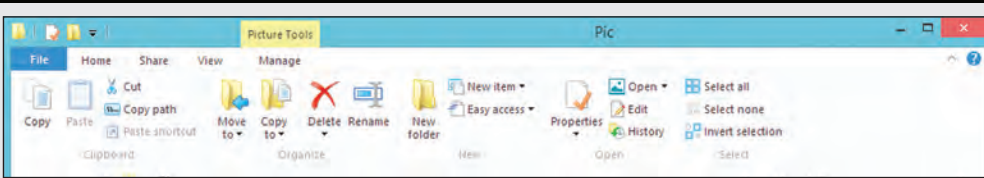
“



نکته دیگری که باز هم به واسطه وجود همین Windows Defender توجه ما را به خود جلب کرد، سیستم جدید و یکپارچه اعلانات یا Notification است. پیغام های به روز شدن برنامه امنیتی، اتمام دانلود یک App از Store یا موارد مشابه دیگر، به جای بالون هایی که ویندوز های قبلی در کنار ساعت سیستم به نمایش می گذاشتند، همه به صورت کادر های کوچک مستطیلی در لبه بالا، سمت راست صفحه نمایش دیده می شوند.

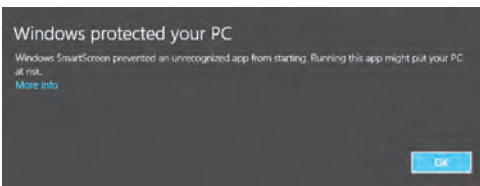
برنامه مدیریت پردازش های Task Manager هم در این نسخه از ویندوز بهبود چشم گیری را به خود دیده است. اکنون این ابزار می تواند تاریخچه میزان مصرف منابع توسط برنامه های مختلف را مثلاً در هفته گذشته به نمایش در آورد. فراموش نکرده اید که ویندوز 8 برنامه ها را نمی بندد بلکه آن ها را به حالت تعلیق در می آورد! زبانه های مختلف این ابزار نظیر شبکه و برنامه های شروع (Startup) نیز از این بهینه سازی ها بی نصیب نبوده اند. در بخش Startup بالاخره مایکروسافت به حساسیت های کاربران در مورد برنامه هایی که روی سیستم هایشان اجرا می شود، توجه کرده است. کاربر می تواند با کلیک راست روی هر آیتم و انتخاب گزینه Search online به سادگی از منبع و دلیل اجرای هر یک از آیتم های Startup مطلع شود و دیگر نیازی نیست نام برنامه ها را به صورت دستی کپی یا تایپ کرد.





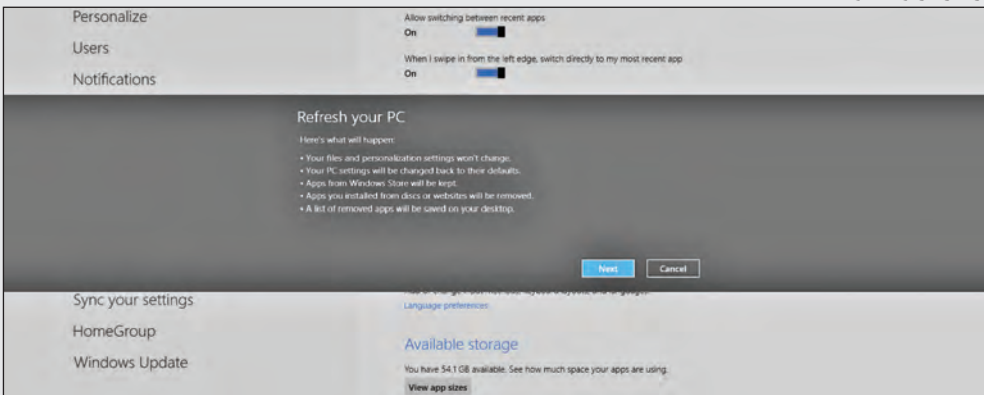
رویکرد استفاده از ریبون (Ribbon) که از آفیس ۲۰۰۷ شروع شد اکنون دیگر به سراسر محیط ویندوز تسری یافته و حتی Explorer ویندوز هم از این ابزار برای نمایش گزینه‌ها و امکانات موجود استفاده می‌کند. این Ribbon که با انتخاب آیتم‌های مختلف محتوای آن هم تغییر می‌کند، تمام گزینه‌های لازم برای مدیریت فایل‌ها و پوشه‌ها و تنظیم نحوه نمایش و انجام عملیات مختلف روی فایل‌ها و پوشه‌ها را به سادگی پیش روی کاربر قرار می‌دهد و درست همانند آفیس مایکروسافت در غالب پنجره‌ها دکمه‌ای به نام File در قسمت بالا، سمت چپ ریبون همواره حاضر است

که به احتمال مهم‌ترین دلیل حضورش امکان اجرای پنجره خط فرمان و همین‌طور PowerShell است که هر دوی آن‌ها را می‌توان در حالت Administrator نیز اجرا کرد. به صورت معمول، کاربر همواره در زبانه Home خواهد بود و سایر زبانه‌های ریبون با سیستمی حساس به محتوا فعال و غیرفعال خواهند شد.



قابلیت دیگری که مایکروسافت آن را از اینترنت اکسپلورر به کل سیستم عامل تسری داده است، SmartScreen است که مانع اجرای برنامه‌های مخرب روی سیستم خواهد شد. در هنگام اجرای چنین برنامه‌هایی، هشدارهای تمام صفحه به کاربر اطلاع می‌دهد که اجرای برنامه متوقف شده است. در این پنجره راه‌حل واضحی برای تأکید بر ادامه اجرای برنامه وجود ندارد و کاربر تنها یک دکمه OK را خواهد دید. اگر کاربر بخواهد برنامه را اجرا کند، باید ابتدا روی لینک More info کلیک کند تا بتواند به دکمه run anyway دسترسی داشته باشد.

یکپارچه‌سازی عالی با امکانات ابری نظیر ۷ گیگابایت فضای Sky Drive و امکان همسان‌سازی تنظیمات، فایل‌ها، گذرواژه‌ها، بوک‌مارک‌های اینترنتی و... میان سیستم‌های مختلف کاربر، از جمله امکاناتی است که ویندوز ۸ را بیش از پیش، از سایر نسخه‌ها متمایز می‌کند. حتی کاربر به کمک این امکانات ابری می‌تواند فهرست برنامه‌هایی را که روی سایر سیستم‌های متصل به حساب مایکروسافت خود نصب کرده است، نیز ببیند. امکانات بازبازی ویندوز هم نسبت به نسخه‌های قبلی بسیار بهتر شده است. در هنگام مواجه شدن با مشکلات معمولی نظیر ناپایداری یا به هم ریختن تنظیمات سیستم، کاربر دو گزینه را برای تعمیر سیستم‌اش در اختیار خواهد داشت. گزینه نخست Refresh your PC است که به کاربر امکان می‌دهد تمام فایل‌ها و تنظیمات شخصی‌اش را نگه دارد اما تنظیمات سیستم را به حالت اولیه بازگرداند. برنامه‌هایی که از مایکروسافت استور نصب شده‌اند حفظ می‌شوند، اما برنامه‌هایی که از دیسک یا منابع دیگر نصب شده باشند، پاک خواهند شد. البته فهرستی از برنامه‌های حذف شده در آخر کار تولید خواهد شد.



گزینه دیگر Remove everything and reinstall Windows است که کل هارد دیسک محتوی ویندوز را فرمت کرده و ویندوز را از نو نصب می‌کند. در این حالت همه چیز به حالت پیش فرض بازمی‌گردد. این گزینه‌ها به ویژه برای کاربران تازه کاری که در استفاده از سیستم و تعمیر و نگهداری آن خبره نیستند، بسیار مفید خواهد بود.

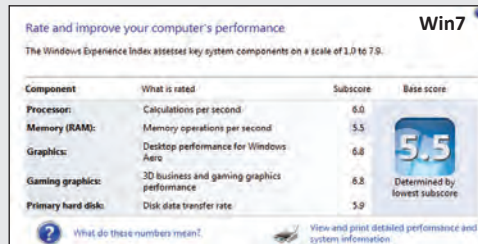
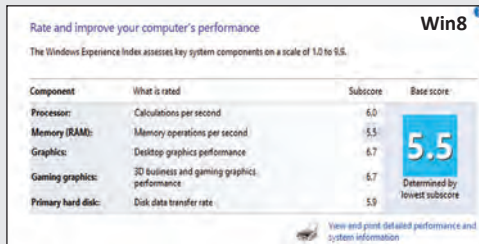
”  
**رویکرد استفاده از ریبون (Ribbon) که از آفیس ۲۰۰۷ شروع شد، اکنون دیگر به سراسر محیط ویندوز تسری یافته و حتی Explorer ویندوز هم از این ابزار برای نمایش گزینه‌ها و امکانات موجود استفاده می‌کند.**  
 “





## مقایسه با ۷

به جز کاهش سرعت بوت که به واسطه سبک تر شدن سیستم عامل به دست آمده است، تفاوت چندانی میان کارایی دو نسخه اخیر ویندوز مشاهده نمی شود. آزمایش ها و مقایسه هایی که روی نسخه ۷ و ۸ ویندوز انجام شده است، تشابهات فراوانی را میان این دو نسخه نشان می دهد که البته چندان هم دور از ذهن نیست. به هر حال بیشتر اجزا و عناصر ویندوز ۸ در واقع بر مبنای اجزای متناظرشان در ویندوز ۷ (البته به همراه اندکی بهینه سازی) پیاده سازی شده اند و در نتیجه کارایی مشابهی را فراهم می کنند. در سیستمی که ما ویندوز ۸ را روی آن آزمایش کردیم، حتی امتیازهایی که ویندوز ۸ به اجزای مختلف سیستم عامل می دهد، دقیقاً شبیه ویندوز ۷ است. البته تفاوت های معنی داری در برخی تست های خاص نظیر PCMark 7 دیده می شود که به نظر می رسد به واسطه استفاده ویندوز ۸ از Windows Media Foundation باشد که در این نسخه جایگزین DirectShow شده است. البته در همین موارد هم تفاوت کارایی میان این دو نسخه از ۱۰ درصد کمتر است.



”

از ویندوز ۸ ترسید،  
اگر بنا بر ترسیدن  
باشد، باید از ویندوز  
۹ ترسید. زمانی  
که ممکن است  
مایکروسافت به  
دلخواه یا به اجبار  
تمام رشته های  
متصل به دستکاپ  
سنتی را پاره کند.

“

## نسخه ها و قیمت ها

مایکروسافت برای ساده کردن مدل تجاری خود، ویندوز ۸ را تنها در ۴ نسخه عرضه خواهد کرد. این نسخه ها به ترتیب امکانات و کارایی RT، 8 Pro، 8 Enterprise هستند. در رقابت با اپلی که نسخه های اخیر سیستم عامل خود را با قیمت هایی ناچیز عرضه می کند، مایکروسافت اعلام کرده است که ارتقا از ویندوزهای XP، Vista و 7 به نسخه Pro 8 تا ۳۱ ژانویه ۲۰۱۳ با تخفیف ویژه و با قیمت ۳۹ دلار ممکن خواهد بود. البته این قیمت مخصوص نسخه آنلاین (فقط قابل دانلود) است و نسخه خرده فروشی با قیمت ۶۹ دلار عرضه خواهد شد. از ۳۱ ژانویه به بعد، قیمت این نسخه به ۱۹۹ دلار افزایش خواهد یافت. این درست همانند قیمت ۱۱۹ دلاری نسخه Professional ویندوز ۷ است که اکنون نیز در بازار به فروش می رسد. قیمت نسخه استاندارد هنوز مشخص نشده است. این بازی با قیمت، می تواند باعث جذب طیف بیشتری از مخاطبان به سوی این سیستم عامل جدید شود. کاربرانی که در حال حاضر به واسطه انتقادهایی که به محیط مترو وارد می شود، درباره ارتقا به نسخه هشتم ویندوز دو دل شده اند شاید به این وسیله، به مهاجرت به این نسخه راغب شوند.

ویندوز RT نسخه ای است که مخصوص تبلت ها یا دقیق تر بگوییم برای کار روی پردازنده های ARM عرضه می شود و تنها به صورت از پیش نصب شده روی تجهیزات سخت افزاری عرضه خواهد شد. ویندوز RT به صورت پیش فرض با نسخه ای از برنامه جدید آفیس ۲۰۱۳ عرضه خواهد شد اما فاقد محیط دستکاپ است و تنها می تواند برنامه های سبک مترو را اجرا کند.

نسخه ۸، نسخه ابتدایی و ساده شده ویندوز ۸ است که بازار کاربران خانگی را هدف گرفته و به همین دلیل فاقد ویژگی هایی نظیر رمزنگاری داده ها، پلتفرم مجازی سازی Hyper-V، Windows To Go (محیط لا بوت ویندوز ۸) و موارد مشابه است. نسخه Pro 8 در واقع مشابه نسخه های Professional و Ultimate ویندوز ۷ کار خواهد کرد و به احتمال پر مصرف ترین نسخه ویندوز خواهد بود. تنها قابلیت هایی از این نسخه حذف شده اند که بیشتر در محیط های سازمانی کاربرد داشته اند. ویژگی هایی نظیر AppLocker، DirectAccess، این جمله هستند. در نهایت، کامل ترین نسخه ویندوز، نسخه Enterprise است که به همراه قابلیت ها و ویژگی هایی عرضه می شود که کار مدیران IT سازمان ها را در نگهداری و کنترل زیرساخت و مجموعه تحت نظرشان ساده می سازد. تنها محدودیت نسخه Enterprise که در آگوست امسال برای اعضای MSDN و مشتریان Software Assurance مایکروسافت منتشر شد، این است که نمی تواند افزونه یا برنامه Media Center مایکروسافت را اجرا کند.

## مهاجرت کنیم یا نه؟

در نهایت به نظر می رسد ویندوز ۸ ارزش هزینه ای را که برای آن پرداخت می کنید، دارد. حتی اگر از محیط مترو استفاده نکنید و به تجهیزات لمسی هم دسترسی نداشته باشید، بهبودهای ایجاد شده روی بخش کلاسیک سیستم عامل ویندوز، ارزش تمام دردسرها را دارد. البته این مهاجرت الزامی نیست، اما اگر تصمیم به این کار گرفتید، انتظار همان حسی را داشته باشید که هنگام مهاجرت از ویندوز XP به ویندوز ۷ تجربه کردید.

البته بیش تر آن چه تاکنون گفتیم، به ظاهر و پوسته ویندوز مربوط بود و تنها در نگاه نخست به چشم می آمد. به همه خوبی ها و بدی های ویندوز ۸ امکان ماندن کردن فایل های ایمیج ISO و امکان افزودن ساده فضاهای ذخیره سازی در قالب Storage Pool و موارد مشابه را نیز بیافزایید. پس به ویندوز ۸ مهاجرت کنید و از بوت سریع، یکپارچه سازی با سرویس ها و خدمات ابری و سایر قابلیت های این سیستم عامل تازه لذت ببرید. چون به هر حال، دیر یا زود مجبور خواهید بود با دستکاپ محبوبتان خداحافظی کنید. نظر ما این است که از ویندوز ۸ ترسید، اگر بنا بر ترسیدن باشد، باید از ویندوز ۹ ترسید. زمانی که ممکن است مایکروسافت به دلخواه یا به اجبار تمام رشته های متصل به دستکاپ سنتی را پاره کند و شما مجبور شوید به کلی با عادت سال ها استفاده از سیستم های دستکاپ خداحافظی کنید.

